

også kan komme ind på, at netop den lov i visse henseender kan benyttes noget mere, og at man på den måde kan være med til at udnytte de offentlige ressourcer bedre.

Jeg deler slet ikke det synspunkt, at bare en kommune udfører en opgave, så bliver den så dyr som muligt. Sådan er virkeligheden ikke. På den måde, som den kommunale økonomi er skruet sammen på i dag, er der næsten ingen, der kan gøre det bedre og billigere end den offentlige myndighed, der hedder en kommune, som er vant til at udføre den for sine egne borgere.

Så jeg ser frem til en udvalgsbehandling, som viderefører den lov i den ånd, som den er vedtaget i i sin tid, og det er for mig det væsentlige. Så må vi se på det med revisionsbestemmelsen senere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Sikring af ret til helårsbeboelse i sommerhuse).

Af Thorkild B. Fransgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 3/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Regeringen kan ikke anbefale dette lovforslag, for det vil forvride bosætningsmønsteret i Danmark, og det vil underminere Danmarks særlige sommerhusregel i relation til EU. Og det er ikke kun en genfremsættelse af et lovforslag, som

Folketinget ikke nåede at behandle inden valget, men en genfremsættelse af et forslag, som vi har behandlet ved flere tidligere lejligheder.

Vi tager afstand fra de holdninger, der ligger bag forslaget. Vi vil ikke lade et mindretal, der ønsker at ændre sommerhusområder til helårsområder og erhvervsudlejningsområder, bestemme over det store flertal, som overholder loven og bestemmelserne, og vi vil heller ikke præmiere folk, der gør noget ulovligt, ved at ændre loven.

Regeringen lægger vægt på, at den danske sommerhuskultur opretholdes, og at de danske kystområder sikres. I Danmark er der mere end 200.000 sommerhuse, og langt flertallet af sommerhusejerne ønsker at opretholde sommerhusområderne som rekreative områder; det ved vi fra mange undersøgelser og fra mange personlige kontakter.

Begrænsningen af anvendelsen af sommerhusene har en meget lang tradition bag sig i Danmark. Et forbud mod helårsbeboelse var således en del af de tidligere kommunale bygningsvedtægter for sommerhusområder, og baggrunden for dette forbud var den arealplanlægning, der blev startet med byplanloven i 1938, og som havde til formål at styre byudviklingen på grundlag af en differentieret områdeanvendelse.

Og by- og landzoneloven fra 1970 opdelte landet i byzoner, sommerhusområder og landzoner, og det var og er formålet med denne zoneopdeling at sikre en planmæssig og økonomisk forsvarlig udbygning af byerne og en beskyttelse af landskabet i det åbne land.

Den bymæssige udvikling skal finde sted i byzonerne og derved skabe grundlag for den hensigtsmæssige forsyning med offentlig og privat service og tekniske forsyningsanlæg osv., og zoneopdelingen skal endvidere medvirke til at bevare de rekreative og landskabelige værdier.

Sommerhusområder er bestemt til rekreative og fritidsmæssige formål og er derfor planlagt med henblik på, at boligerne i disse områder kun må anvendes i sommerhalvåret og derudover kun til ferieophold i begrænset omfang. Og regeringen finder det vigtigt, at sommerhusområderne forbliver de rekreative fritids- og ferieområder, som de er udlagt til, og hvor tusinder af danske familier har erhvervet et sommerhus i tillid til, at de ikke udvikler sig til almindelige villakvarterer.

Dermed sikres det også, at der ikke opstår et u hensigtsmæssigt pres for udlægning af nye sommerhusområder i landskabeligt værdifulde områder.

Planlovens § 40, sommerhusloven og erhvervsloven, som administreres af Justitsministeriet, skal ses i snæver sammenhæng og dan- ner sammen fundamentet for den særlige sommerhusprotokol, som vi fik i 1993, og den for- hindrer som bekendt andre EU-borgere i at købe danske sommerhuse.

Det er vigtigt med en sådan særregel i et lille land med attraktive kyster tæt på et stort og købedygtigt udenlandsk publikum, og jeg glæ- der mig over, at det store flertal i Folketinget stadig står bag denne holdning.

Protokollen går ud på, at Danmark kan op- retholde den gældende lovgivning om erhver- velse af ejendomme, der ikke er helårsboliger, og det er klart, at hvis man nu vedtager et for- slag, der forvandler husene til helårsboliger, så har vi ikke længere nogen sommerhusregel i forhold til EU. Så også af den grund ønsker regeringen hverken at ophæve eller at lempe § 40.

Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at som- merhuse i stigende grad bliver anvendt ulovligt til helårsbeboelse, og jeg kan oplyse, at jeg inden sommerferien vil orientere Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om de overvejel- ser, regeringen gør sig med henblik på en præ- cisering af planlovens § 40 med henblik på at effektivisere kommunernes mulighed for at føre tilsyn med, at reglerne også overholdes af det mindretal af danske sommerhusbeboere, som i dag ikke opfører sig lovligt.

Men jeg må tilføje, at håndhævelsen kræver ansvar og vilje hos kommunerne, og at vi i et retssamfund selvfølgelig ikke kan acceptere, at folkevalgte politikere, som er betroet forvalt- ningsopgaver, ikke tager den lovdadministration, som Folketinget har betroet dem, seriøst.

Naturligvis skal der i den forbindelse tages menneskelige hensyn; det har jeg aldrig lagt skjul på. Men der er gode grunde til, at vi har den planlægningslovgivning og beskyttelses- lovgivning, vi har, og den ønsker regeringen ikke at anfægte.

Pernille Blach Hansen (S):

Socialdemokratiet kan ikke støtte det forelig- gende lovforslag, og jeg skal oplyse, at Det Radikale Venstre og CD heller ikke kan støtte lovforslaget.

Der er tre overordnede grunde til, at Social- demokratiet ikke kan støtte forslaget:

For det første vil forslaget slå kommunernes planlægning i stykker og påføre kommunerne en række udgifter.

Både kommuner og amter har i mange år arbejdet hårdt for en fornuftig fysisk planlæg- ning, og i forbindelse hermed har de udlagt arealer til bl.a. erhvervsområder, rekreative områder og sommerhusområder. Og samtidig har kommunerne indrettet den offentlige ser- vice efter det nuværende bosætningsmønster.

Med ophævelse af forbudet mod helårsbebo- else i sommerhuse ødelægges den kommunale planlægning af f.eks. boligbyggeri, ligesom lokaliseringen af service, arbejdspladser, skoler osv. må ændres. Et ændret bosætningsmønster vil tilmed vanskeliggøre en rationel udnyttelse af allerede eksisterende anlæg i byzonen.

Lovforslaget vil for det andet ødelægge som- merhusområdernes rekreative værdi. Mange har købt et sommerhus i tillid til, at områdets specielle sommerhus- eller fritidskarakter fast- holdes. Hvis forbudet mod helårsbeboelse op- hæves, vil områderne skifte karakter. Det vil give problemer for de mange sommerhusejere, som gerne vil bevare området uden f.eks. asfal- terede veje og gadebelysning. En sådan øde- læggelse af områdernes rekreative værdi vil også skabe et behov for etablering af nye som- merhusområder i danske naturområder.

For det tredje vil forslaget medføre, at vi får meget svært ved at opretholde den danske sommerhussærregel i EU. Ved at sætte lighedstegn mellem sommerhuse og helårsboliger er der en stor risiko for, at vores særregel forsvin- der, og hermed lukkes der op for udlændinges køb af danske sommerhuse.

Da Danmark jo har en række attraktive kyster, vil danske sommerhuse hurtigt blive opkøbt af kapitalstærke udlændinge. Samtidig vil priserne stige til et niveau, hvor almindelige danskere må opgave at købe et sommerhus i Danmark.

Den udvikling ønsker vi ikke i Socialdemo- kratiet.

Else Winther Andersen (V):

Da Venstres ordfører, fru Helga Moos, ikke kan være til stede i dag, skal jeg læse ordførertalen op:

Venstre kan ikke tilslutte sig lovforslaget om sikring af ret til helårsbeboelse af sommerhuse. Vi har i forhold til EU en særregel, der sikrer, at

det kun er danskerne, der kan stå som ejere af sommerhusene, hvorimod helårsbeboelse kan erhverves af alle EU-borgere. Hvis vi ønsker at opretholde den særregel, er det uklogt at gøre sommerhuse til helårsbeboelse, selv om vi jo har den regel her i landet, at pensionister, der har haft deres sommerhus i en årrække, kan få lov til at bo der.

Desuden må man være opmærksom på, at kommunerne frit kan vælge at overflytte ejendomme fra at være sommerhuse til at være helårsbeboelser. Der foreligger altså allerede nu nogle muligheder for at bløde op de steder, hvor sommerhusloven set fra kommunens side virker snærende.

Modsat er det vigtigt, at kommuner kan vælge at holde andre sommerhusområder som rene rekreative områder, der ikke får præg af helårsbeboelse. Kommuner, der ikke ønsker helårsbeboelse af sommerhuse, skal ikke pludselig stå med forpligtelser over for nye borgere, hvad angår børnepasningstilbud eller skoletilbud.

Desuden er det af rent rekreative årsager vigtigt, at vi fastholder sommerhusområdernes oprindelige formål. I det øjeblik områderne overgår til helårsbeboelse, går hele ideen med fritidshuse i et fritidsmiljø tabt.

Til gengæld ligger der måske en idé i at lempe på regler for vinterhalvårsbeboelse af sommerhuse. Siden den oprindelige lov blev indført, har folk fået et andet ferie- og fritidsmønster, der i langt højere grad inddrager vintermånederne. Derfor foreligger der nu et naturligt behov, der fuldt og helt er i overensstemmelse med ideen om fritidshuse, men behovet er nu bare om vinteren.

Måske er det muligt at lempe reglerne for vinterbeboelse, hvor denne vinterbeboelse har et rekreativt formål, da EU's særregel er knyttet til at eje en rekreativ bolig nummer to. Udvider vi gennem samfundsudviklingen adgangen til også at holde ferie om vinteren i vores eget fritidshus, er det naturligt, at denne samfundsudvikling følges op med en ret til at tage ophold der i vintermånederne.

Som sagt: Venstre kan ikke tilslutte sig lovforslaget.

Henriette Kjær (KF):

Det er jo fuldstændig rigtigt, som Fremskridtspartiet skriver i sit lovforslag, at der allerede bor en del mennesker permanent i deres sommerhuse, selv om det egentlig er ulovligt. I et mindre omfang behøver det heller ikke at bety-

de noget for et sommerhusområde, at der bor nogle fast, men hvis vi ændrer på loven, så det bliver en fuldt lovlig mulighed for alle, mener jeg, at vi har et problem i forhold til dem, der kun ønsker at benytte deres sommerhus om sommeren og i weekenden.

Jeg mener også, vi har et problem i forhold til EU, for det er problematisk, at man med denne udvidelse, man her foreslår af loven, kan undergrave sommerhusreglen set i EU-perspektiv. Det vil med denne udvidelse blive lettere at erhverve sig en helårsbolig, som man reelt bruger som sommerhus.

Jeg ved ikke, om man ved behandlingen af lovforslaget sidste gang, det blev fremsat, rent faktisk fik undersøgt, hvad det ville betyde for den danske særregel, som vi fik med Maas-trichtraktaten, men jeg kan se, at det blev taget op af de forskellige ordførere, og så længe det ikke er afklaret, vil vi ikke skibe os ind i en ændring af loven, sådan som den ser ud i dag. Det vil være for risikabelt, for hvis vi ønsker ændringer, kan vi også risikere, at de andre EU-lande ønsker ændringer, og så skal vi igen til at diskutere og forhandle om, hvordan og hvorledes vores stilling er på det her område.

Lovforslaget er også tvivlsomt for de mennesker, der har købt et sommerhus for at kunne slappe af. De vil ikke længere opleve den fred og ro, der normalt omgærdet et sommerhuskvarter. De vil opleve, at grundejerforeningen bliver domineret af fastboere, der nu kræver bedre veje, mere gadebelysning og busruter på faste klokkeslæt helt ind i området, og det er ikke meningen med områder, der er udlagt til fritidsboliger.

Fremskridtspartiet nævner i sine bemærkninger, at i Nordsjælland flytter for tiden ca. 500 familier fast i sommerhus om året. Det er så op til hver enkelt kommune at sætte ind over for det problem, eller for nogle er det jo ikke et problem, men det er dog en overtrædelse af nogle regler, og regler skal jo holdes. Her må kommunen så gøre op med sig selv, hvad der skal være sommerhusområde, og hvad der skal være almindelig helårsbeboelse. Det er det, jeg mener, øvelsen går ud på for kommunerne.

Jeg tror, at årsagen til, at så mange familier flytter fast i sommerhus, er, at de på den måde kan få sig et billigt hus, deres børn kan få frisk luft, og de kan rode i en have. I mellemtiden kan de så spare op til et rigtigt hus.

Kommunerne burde måske begynde at se på, hvordan man kan tilbyde attraktive små parcel-

ler, hvor folk kunne opføre billige og praktiske småhuse, for så tror jeg faktisk, at en del af problemet var løst.

Men vi kan altså ikke støtte Fremskridtspartiets lovforslag, da vi mener, det er for vidtgående.

Anni Svanholt (SF):

Det er jo en genfremsættelse, ja, det er vel nærmest en årlig tilbagevendende begivenhed, at vi drøfter dette lovforslag, hvorefter nu Fremskridtspartiet – og tidligere også Dansk Folkeparti – vil gøre det muligt at bo i sommerhus hele året og dermed fuldstændig ændre sommerhusområdernes karakter til helårsbeboelsesområder.

SF har tidligere afvist forslaget, og vi afviser det også denne gang. Vi ønsker nemlig ikke helårsbeboelser placeret i de eksisterende sommerhusområder; for det er typisk i kystnære områder og andre meget naturskønne områder, og de skal beskyttes. Helårsboliger i de områder er helt uforenelige med beskyttelse af natur- og landskabsværdier, og vi synes også, det er meget hensigtsmæssigt med den opdeling, vi har i den nuværende planlov af vort land i forskellige områder.

Det er jo så et problem, at der er ulovlig beboelse, og at kommunerne ikke vil håndhæve forbudet. Der ser vi frem til det, ministeren sagde for kort tid siden om, at der vil blive taget skridt til præciseringer og også lagt op til kraftige henstillinger til, at reglen også skal håndhæves.

Et andet forhold er, at hvis man ændrer bestemmelsen og udelukkende har helårsboliger i de eksisterende sommerhusområder, bliver hele grundlaget for Danmarks sommerhusregel i EU fjernet, og det vil vi i SF under ingen omstændigheder være med til. Vi ønsker at fastholde den sommerhusregel, og vi skal passe godt på den.

Det kan nok undre, at Fremskridtspartiet, som jo ellers i EU-sammenhæng fører sig meget stærkt frem, her vil risikere at ophæve den særregel, vi har fået, på et så væsentligt område for Danmark.

Med disse bemærkninger skal jeg på SF's vegne afvise lovforslaget.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Dansk Folkeparti kan helhjertet støtte forslaget om, at man har ret til helårsbeboelse i sommerhuse.

Forenkling af enhver lovgivning vil altid blive vel modtaget af Dansk Folkeparti. Ser man på loven, som den administreres i sin nuværende form, betyder det både kontrol af og delvis klappjagt på sommerhusejere fra kommunernes side.

Hærværk og tyveri ville også begrænses væsentligt ved, hvis flere huse var beboet. Vi ved, at et område med sommerhuse, der ligger stille hen i en længere periode, er et godt udflugtsmål for nogle, der ikke blot kommer for at nyde naturen.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget om helårsbeboelse i sommerhuse.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan så også afsløre, at Enhedslisten ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Forslaget indebærer, at den fysiske planlægning og den kommunale planlægning bliver totalt ødelagt, og sommerhusområdernes særkende som rekreative områder uden asfalt, med en lav udnyttelsesgrad og ro i kvarteret vil også blive ødelagt.

Det vil komme så, at der stadig væk vil være behov for sommerhusområder, og derfor vil man bare skulle gå i gang med opkøb til nye sommerhusområder og dermed måske yderligere jordspekulation.

Alt i alt må jeg da sige, at dette lovforslag ønsker vi på ingen måde nyder fremme.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan absolut ikke støtte dette lovforslag.

Jeg holdt faktisk for 4 år siden sådan en særdeles velforberedt, jeg vil oven i købet sige velformuleret tale om det samme emne, da hr. Brusgaard & Co. fremsatte lovforslaget. Jeg har egentlig overvejet, om jeg skal læse den op, for alt det, jeg sagde dengang, er gældende stadig væk.

Det vil jeg fri Tinget for, men sige, at jeg bestemt ikke mener, at folk – danskere, der ejer eller lejer husene, eller udlændinge, der lejer husene – har lyst til at bo i et dansk discount parcelhuskvarter, som det meget let vil udvikle sig til. Vi ønsker, at det stadig væk skal være ferieområde.

At der så er problemer med at administrere loven, er noget helt andet, og det mener jeg faktisk godt at der kunne være anledning til at gøre noget ved, og jeg vil gerne opfordre regering til at prøve at kigge på, om man ikke kunne finde nogle forbedringer. Der foreligger

allerede forskellige, gode forslag til, hvordan man kunne finde en anden måde at håndtere tingene på.

Vi erkender, at der jo er problemet med alle de mennesker, der allerede delvis ulovligt har taget helårsophold i deres huse, og vi erkender, at der også er problemer med de kommuner, som stiltiende har accepteret det eller i hvert fald har undladt at administrere loven.

Men vi kan i hvert fald ikke gå ind for lovforslaget.

Thorkild B. Fransson (FP):

Det er rigtigt, at dette lovforslag er en genfremsettelse, men nu kom der så mange nye medlemmer ind i Folketinget, og det kunne jo godt ske, at de havde en lidt mere moderne tankegang end de tidligere, og derfor genfremsætter vi lovforslaget.

Vi har fremsat det igen for at afkriminalisere det ukendte antal – formentlig mellem 200.000 og 400.000 – mennesker, der bor i deres sommerhuse hele året. Hvorfor skal det være kriminelt? Vi kan ikke se, det er hensigtsmæssigt og rigtigt, at de mennesker skal føle sig som kriminelle.

Vi mener, at den lovgivning, vi nu har på sommerhusområdet, er gammeldags. Den hører hjemme for 20-30 år siden, og der er helt andre forhold i dag. Er der andre lande, der har så restriktiv en lovgivning? Jeg kender ikke nogen, og det gælder ikke bare i EU, det gælder hele verden.

Og så her i Danmark, hvor vi har virkelig gode forhold ude i sommerhusområderne! Der er kloakeret, der er fælles vandforsyning, der er faktisk så gode forhold, at man nemt kan bo der hele året, uden at man skal til at stille de særlige krav, der er blevet nævnt. Hvorfor skal mennesker så ikke have lov til at benytte de huse, som de nu har købt og betalt? Det står vi uforstående over for, og det ved vi også, at mange kommuner gør.

I mange kommuner er det sådan, at man ved, at der bor mange mennesker ude i sommerhusene hele året, hvor de har det godt. Man er tilfreds med det, man griber ikke ind, hvad der er ganske fornuftigt, for man kan se, at det er en god idé.

I andre kommuner håndhæver man de regler, vi har i dag. I de værste tilfælde bliver folk, der bor i deres hus, politianmeldt. Det kan de mennesker ikke forstå, og det kan vi heller ikke i Fremskridtspartiet. Når man har et hus, man

har købt og betalt, hvorfor må man så ikke have lov til at blive boende der? Jeg ved, der er nogle, der har boet mange år i sommerhus, men faktisk ikke er klar over, at der er sådan en lovgivning, der betyder, at de ikke må bo der, og lige pludselig skal de så til at flytte.

I Fremskridtspartiet kan vi ikke være med til, at det skal fortsætte. Det må være sådan, at reglerne er ens for alle, nemlig at vil man være i sit sommerhus, skal man have lov til det.

Nu er jeg nødt til at kommentere lidt af, hvad de forskellige ordførere har sagt. Jeg havde regnet med en lidt mere velvillig behandling, men man kan jo tænke over det; der kommer jo også en behandling senere.

SF's ordfører sagde, at det ville gribe ind i kommunernes planlægning. Nu har jeg selv i mange år været formand for det tekniske udvalg i en kommune, og jeg kan ikke se, hvad problemer det skulle give, for i dag er det jo sådan, at sommerhusområderne, som jeg nævnte, både er kloakerede og har fælles vandforsyning, og vejene er i orden. Der er selvfølgelig i de fleste tilfælde en grusvej, og det er såmænd den planlægning, der er, så forslaget griber ikke meget ind i det.

Venstres ordfører sagde så kontant, at Venstre vil gå imod. Det kan jeg nu ikke forstå, men det sagde ordføreren. Hun var bange for, at der kom for mange krav fra de borgere, der bor i sommerhusområderne, til kommunerne om, at de ville have bedre service eller andre ting, men det kan kommunen da bare sige nej til.

Vi siger ikke, at folk skal bo i sommerhusområderne, men at folk skal have lov til frit at vælge. Vi lever i et frit samfund, og derfor skal kommunen da selvfølgelig ikke sige ja til de krav, der kommer. Vil man bo i et sommerhusområde, må man selvfølgelig indordne sig og bo under de forhold, der er, så det er ingen begrundelse.

Så har næsten alle ordførere sagt, at vi får et problem med den særregel, vi har over for EU. Det er jeg nu ikke sikker på at vi gør. Det kan vi jo så selvfølgelig diskutere, men i øvrigt betragter jeg heller ikke det som et problem, for hvorfor i alverden skulle andre EU-borgere eller andre mennesker i verden ikke have lov til at købe et hus her i Danmark, når vi kan købe alle andre steder? Det gælder ikke bare i EU – EU er kun en del af verden – men så godt som alle andre steder kan vi da købe fast ejendom, så hvorfor skulle udlændinge ikke kunne købe

her? Det er for mig at se også en gammeldags indstilling.

Men jeg er da ked af, at det høje Ting ikke var mere velvilligt stemt over for lovforslaget, men alle de ærede medlemmer har lov til at tænke på det. Der er noget, der hedder anden og tredje behandling, så det kunne da være, at vi fandt ud af noget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

(Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 6. maj 1998, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 15.49